

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพนักงานเทศบาลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ภายหลังจากที่มีการปรับโครงสร้างเงินเดือนข้าราชการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการออม รูปแบบการออม และปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการออมของพนักงานเทศบาลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยใช้ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างวิธีของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ตัวอย่าง ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ข้อมูลด้านพฤติกรรมการออม และปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการออมของพนักงาน สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

พนักงานเทศบาลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกออมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปีซึ่งเป็นช่วงวัยทำงาน และเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี อายุงานส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 6 – 10 ปี มีสถานภาพสมรส มีผู้พึ่งพิงอย่างน้อย 2 คนและคู่สมรสประกอบอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ

5.1.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

สำหรับข้อมูลทางเศรษฐกิจ พบว่า พนักงานเทศบาลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่มีรายได้หลักอยู่ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่เข้าเกณฑ์ตามมติของกระทรวงการคลัง โดยผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละ 15,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้เสริม มีรายจ่ายของครอบครัวระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มีภาระหนี้สินที่นอกเหนือจากรายจ่ายต่ำกว่า 10,000 บาท และคู่สมรสมีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

5.1.3 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการออม

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานเทศบาลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ได้ผลดังนี้ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย ก่อนมีการปรับโครงสร้างเงินเดือนข้าราชการมีการเลือกออมจำนวน 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 66 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ออมจำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 และภายหลังจากที่มีการปรับโครงสร้างเงินเดือนข้าราชการมีการเลือกออมจำนวน 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.33 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ออมจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.67 จำนวนเงินที่ออมอยู่ระหว่าง 1,001 – 5,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ออมเงินมาเป็นเวลา 5 – 10 ปี ซึ่งใช้วิธีการออมในรูปของเงินฝากสถาบันการเงินแบบออมทรัพย์มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.30

5.1.4 การทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการออม

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานเทศบาลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จากการทดสอบค่าเฉลี่ยนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการออมคือ เพื่อเก็บไว้ใช้เมื่อยามเจ็บป่วยหรือยามชรา และหลังจากเกษียณอายุราชการ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1267 จัดอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัญญา ทองทวีศรี (2552) ที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมส่วนใหญ่คือประชาชนต้องการเก็บเงินไว้ยามเจ็บป่วย ยามชรา เก็บไว้ให้บุตรหลาน และจากการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test) ระหว่างปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับปริมาณเงินออม พบว่าสถานภาพ, ระดับการศึกษา, รายได้หลัก, รายได้เสริม, ภาระหนี้สิน และรายได้ของกลุ่มสมรส มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%) ส่วนอาชีพของกลุ่มสมรส และรายจ่ายของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) และจำนวนผู้พึ่งพิง มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ (10%)

นอกจากนี้ยังมีการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test) ระหว่างปัจจัยด้านอื่นๆกับปริมาณเงินออม พบว่า ปัจจัยด้านอัตราการภาษี และปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) ส่วนปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงินและปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ (10%) ซึ่งเมื่อภาวะเศรษฐกิจเกิดความผันผวนจะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกถึงความเสี่ยงในการลงทุนด้านต่างๆ และในการดำเนินชีวิตประจำวันจึงทำให้ประชาชนหันมาออมเงินและทำประกันชีวิตมากขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงและรู้สึกถึงความมั่นคงในชีวิต

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

จากลักษณะผลการศึกษาที่ได้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการรณรงค์ส่งเสริมการออมของพนักงานในหน่วยงานต่างๆ และประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

- 1) ภาครัฐควรมีเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมจูงใจพนักงานและประชาชนให้มีการออม ให้เห็นความสำคัญในการออมและส่งเสริมให้เงินออมเข้ามาสู่ระบบที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่
- 2) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านอัตราภาษี ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อ เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของพนักงานเทศบาล ดังนั้นภาครัฐควรมีนโยบายในการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ให้มีความผันผวนของเศรษฐกิจ รักษาระดับเงินเฟ้อไม่ให้สูงเกินไป การจัดเก็บภาษีต่างๆจากประชาชนไม่ควรส่งผลกระทบต่อรายได้ของประชาชนมากนัก
- 3) สถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชนอาจมีการเพิ่มนโยบายในการส่งเสริมการออม โดยการมีการส่งเสริมตลาด เช่น การแจกของขวัญ เพื่อเป็นการกระตุ้นการออมและเป็นสิ่งจูงใจในการออม

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการออมเพิ่มเติม เช่น ภาระหนี้สินหรือรายจ่ายของครอบครัวที่ทำให้ไม่สามารถออมเงินได้หรือออมเงินได้น้อย เพื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่มีต่อการออมมากขึ้น
- 2) ผลที่ได้จากการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test) ระหว่างปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายเมื่อยามเจ็บป่วย/ยามชรา/หลังจากเกษียณอายุราชการ, เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน และเพื่อเก็งกำไร นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออม ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินของเคนส์ แต่พบว่าปัจจัยด้านอัตราภาษี ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญ จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจมีผลต่อการออมของพนักงานเทศบาลหรือแม้กระทั่งประชาชนทั่วไปหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด